

Siniset Ritarit

www.blueknights.fi

Lainvalvojien MP-kerho 2/2019

Blue Knights vieraili Vaarjakosken Mainiokoti Kaunisharjussa

MPEAK

Laittoi uudet kouluttajat lujille

Käsityötä alusta loppuun
- näin tehdään
Blue Knightsin liivit

Blackview BV9500
-puhelin testissä

POLIISI

RAJAVARTIOLAITOS

TULLI

PUOLUSTUSVOIMAT

RIKOSSEURAAMUSLAITOS

SYTTÄJÄNVIRASTO

Blue Knights International

- maailmanlaajuinen
organisaatio jolla on
jäseniä yli 19500

Blue Knights on perustettu huhtikuussa 1974 Yhdysvalloissa Bangorissa paikallisten poliisien kesken. Kerho päätettiin perustaa ikään kuin vastapainoksi rikollisille moottoripyöräjäengeille. Blue Knights -nimi ja -logo ovat kansainvälisesti rekisteröityjä tavaramerkkejä.

Blue Knights International on levinnyt maailmanlaajuisesti organisaatioksi. Paikallisosastoja on ympäri maailman mm. Amerikassa, Australiassa, Euroopassa, Skandinaviassa. Euroopan lähes jokaisessa maassa on tällä hetkellä vähintään yksi Blue Knights -osasto. Jäseniä kerhossa on yli 19500.

www.blueknights.org

Julkaisija

Blue Knights Finland I ry
www.blueknights.fi

Päätoimittaja

Kaarina Honkalampi

Puheenjohtaja

Philip Ahonius
President

Painatus ja ilmoitusmyynti

Printmix Oy
puh. 020 710 9510
myynti@printmix.fi

Taitto

Mika Trogen
mika.trogen@printmix.fi

Sisälllys

Pääkirjoitus	6
Puheenjohtajan palsta	7

Uutiset

Blue Knights Finland 1 kevätkokous Himoksella	8
Keski-Suomen ankkuripiiri	
Jyväskylän MP-messuilla	9
Lämpäreissä kylmää kyytiä	10
EC 2019 Kölnissä	12
Blue Knights vieraili Vaajakosken	
Mainiokoti Kaunisharjussa	13
Pärräpäivä Nilsiässä Pisan palvelukodissa	14
MPEAK laittoi uudet kouluttajat lujille	16
Imatran ajot - täydellisen viikonlopun resepti	18
Kerhon valokuvausilta Kytäjällä	19

Lukujutut

Käsityötä alusta loppuun	
- näin tehdään Blue Knightsin liivit	22
Yöttömän yön soraralli 2019	24
Perinteinen kevätreissu vei FIN 2:n itään	29

Yhdistysasiaa

Muistamiset	32
Suruviestit	32
Tuoteuutiset	32
Tapahtumakalenteri	33

Testit

Blackview BV9500 -puhelin testissä	34
------------------------------------	----

Kannen kuva:
Timi Tikkanen

Keski-Suomen MP-näyttely järjestettiin jo 28. kerran Jyväskylän Hipposhallissa 6. - 7.4.2019. Näyttelyssä oli esillä perinteiseen tapaan uusia ja vanhoja moottoripyöriä, ajovarusteita ja tarvikkeita. Esillä oli jälleen koko joukko laadukkaasti rakennettuja moottoripyöriä.

10

Tänä vuonna suurimman haasteen Immolan ruosteenpoistoajoihin järjesti sää-erilaiset sääennusteet olivat tiiviissä seurannassa toukokuun ensimmäisellä viikolla, kun ilmoittautuneet arvuuttelivat, pääsisikö kohti Imatraa pyörällä ja tulisiko vastaan lumi- tai vesisadetta

12

Euroopan convention -kokous järjestettiin tänä vuonna Saksassa Kölnissä Tapahtuman järjestäjänä oli Germany V

24

Yöttömän yön sorarallissa koettiin valoisan yön taikaa pohjoisen maisemissa. Reissussa nähtiin myös upeita luonnonnähtävyyksiä muistomerkkejä unohtamatta.

22

Nahkakatin Riina Helovuon käsissä sininen nahka muuttuu Blue Knightsin liiveiksi. Kävimme tutustumassa liivinteon vaiheisiin ja materiaaleihin sekä liivinteon ammattilaiseen Riinaan.

Se oli lähellä

Tämän kesän ajeluihin on mahtunut hienojen hetkien lisäksi ainakin yksi hiuksia nostattava läheltä piti -tilanne. Kehä ykkösellä Sellon tunnelin alussa auto vaihtoi kaistaa äkisti suoraan eteeni. Kauhun sekaisin tuntein seurasin kuin hidastetusta filmistä, kun auton kylki liukui ohitseni lähes omaa kylkeäni viistäen. Ilmeisesti kuski ei ollut nähnyt minua lainkaan. Osuman sattuessa ennuste olisi ollut huono -vilkas iltapäiväliikenne olisi vyörynyt neljää kaistaa pitkin kaatuneen motoristin päälle. Kylmä hiki oli pinnassa kotiin päästyä. Turhan usein liikenteessä olen myös ehtinyt nähdä rusentuneen moottoripyörän auton keulan alla, tai moottoritien pientareella.

Tilanteet muistuttavat aina uudelleen ennakkoivan ajotavan merkityksestä. Älä jää katveeseen! Pidä turvaväliä! toistuu korvien välissä. Toukokuun ruosteenpoistoajojen teoriakoulutuksessa mieleeni jäi osallistujan kommentti, että ajosuoritus alkaa jo siitä, kun vetää ajovarusteita päälle. Jo silloin tulee keskittyä siihen, mitä on tekemässä. Minusta tämä kiteyttää hyvin sen, miten meidän kaikkien tiellä liikkujien, myös autoilijoiden, tulisi suhtautua ajamiseen. Keskittyneesti ja muut huomioiden. Usein tämä on kiinni asenteesta, ei niinkään siitä, ettemme tietäisi, miten asiat kuuluu tehdä. On helppo olla huolimaton -vaihdella kais-toja miten sattuu, olla ajatuksissaan, puhua puhelimeen tai kurkkia Facebookia ajaessa. Vaikeampi on korjata vahinkoja, kun joku jää alle.

Minusta kerhomme slogan Ride with Pride pitää sisällään kaiken sen, mitä sisältyy turvalliseen tiellä liikkumiseen. Keskitytään ajamiseen ja ollaan ylpeitä siitä, että asenteemme ei ole välinpitämätön. Yhteisellä esimerkillä ja tekemisellä vaikutamme myös muihin.

Kesä on kerhotoiminnan aktiivisinta aikaa -se näkyy myös lehdessä. Lehden kansi on satoa kesäkuun valokuvasillasta. Erityisen ylpeä olen vierailuista hoitokoteihin, niillä on välitetty motoristihengen lisäksi hyvää mieltä monille! 🇺🇸

Kaarina Honkalammi
päätoimittaja

 Kuva Timi Tikkanen

Puheenjohtajan palsta

Philip päätti edellisen puheenjohtajan palstan siihen, että ”on aika alkaa kiillottaa mopoa kesäksi”. Toivottavasti useampi mopo on jo likaantunut ja kiillotettukin uudelleen monta kertaa tälle kesää.

Eräs meikäläinen sanoi hiljattain viisaasti, että ajokauden alussa on syytä teititellä pyöräänsä sen aikaa, että saa sinunkaupat tehtyä. Vähän samasta asiasta lieenee kysymys vastikään uutisoidussa motoristin kuolonkolarissa, jossa todettiin, että kyseinen onnettomuuspyörä oli juuri samana päivänä vaihtanut omistajaa. Turvallisuuskysymysten tulisi olla jokaisen mielessä moottoripyörällä liikkeessä; meitä kun ei aina huomata ja suojaukset törmäyksissä ovat kohtalaisen huonot. Blue Knights on perinteisesti järjestänyt lämpäreitä edulliseen hintaan ja vaikka en itse sinne päässyt, niin suosittelen kuitenkin.

Kerhoistamme löytyy ammattilaisia moneen ajoon. Jos kuitenkin tuntuu, että oppimista olisi vielä, niin suosittelen lämpimästi vaikka pienenkin opin tai kokemuksen hakemista. Pääsin lopulta osallistumaan Ritolan Jaakon soraralliin, mutta sen verran se etukäteen pelotti, että täytyi käydä ensin yksi päivä harjoittelemassa endurokursilla. Oli hienoa mennä saamaan oppia ja vielä tällä ikää tuntea perhosia vatsassa uuden kokemiseen. Tunnustetaan nyt sekin, että endurokurssi oli vain alkusoittoa, sillä sorarallissa sitä jännitystä vasta löytyikin. Jaakko oli laatinut hienot sorareitit ja täytyy sanoa, että huikeita tuntemuksia tuli niin pakollisten epäonnistumisten kuin onnistumisten kautta. Kannattaa lukea Jaakon matkakertomus tässä lehdessä ja aistia kuohusoran vaikeus ja upeat fiilikset yöttömän yön hetkestä Suomutunturin laelta.

Blue Knights International -vaalit ovat yksi kesän asioita. Jokainen lienee saanut postia äänestämisestä ja tietoja myös sopivista kandidaateista. Enpä nyt lähde ohjailemaan äänestyskäyttäytymistä, mutta yksi vaikuttamiskanava tämäkin on jokaiselle jäsenelle. EC -kokous puolestaan oli perinteiseen aikaan toukokuun lopussa. Onneksi paikalle pääsi edustus myös Suomesta. Kesän tapahtumia ovat myös Skandinaavien kokoontuminen Norjan järjestysvuorolla ja

sokerina pohjalla Suomen Blue Knights International meeting Lappajärven Kivitipussa elokuun puolessavälissä. BK Finland II on nyt ensi kertaa järjestysvuorossa. Viime vuoden kokous Kajaaniassa oli mukava ja hyvin järjestetty. Toivotaan, että pääsemme Pohojanmaalla samaan.

Blue Knights Finland II Chapteri on vielä toimiensa alkukilometreillä, mutta pikkuhiljaa ollaan pääsemässä teitittelyvaiheesta eteenpäin ja vakiotoimet alkavat sujua. Olemme käynnistäneet myös kerhon oman materiaalituotannon, mistä esimerkkinä olkoon kerhomme ensimmäinen T-paita. Tässä lehdessä myös juttua pohjalaispoliisien perinteisestä kevätreissusta, mikä

suuntautui tällä kertaa Saimaan rannalle ja keräsi ison ajoporukan.

Lopuksi on mukava esittää kiitokset BK Finland I porukoille neuvoista ja tuesta Chapterimme alkutalvella. Mielestäni asioista ja yhteistyöstä on saatu sovittua yhteisymmärryksessä. Yhtenä hyvänä esimerkkinä tämä Siniset Ritarit -lehti. Tästä eteenpäin olkoon toiminta yhdessä tekemistä yhteishenkeä ja ystävyyttä vaalien. Nämä arvot nousivat esille edellisessä lehdessä julkaisuista, päätoimittajan molempien hallitusten jäsenille tekemästä kyselystä. 🇫🇮

Erkki Kerola
Presidentti
Blue Knights Finland II

Taas se vuosi vierähti!

Blue Knights Finland I kevätkokous pidettiin Himoksella

Kokouksen lisäksi viikonloppu tarjosi saunaa, lenkkeilyä ja viihdettä –myös tahtimarsia nähtiin

Teksti **JAAKKO RITOLA JA JARI JÄSKE**
Kuvat **JAAKKO RITOLA**

Blue Knights Finland I kevätkokous järjestettiin Himoksella 12. - 14. huhtikuuta. Kokouspaikkana Himos alkaa olla jo perinteinen, ja mikäs siinä, sillä puitteet ovat kaikin puolin erinomaiset.

- Paikka on erinomainen sijainniltaan sekä tasoltaan, se on vähän niin kuin keskellä ei mitään ja yhtä kaukana kaikista! Maja-paikka löytyy mökistä 17 henkilölle, mökki on kolmessa kerroksessa varsin komiassa rinteessä, muiden mökkien lomassa. Mökistä löytyy sauna, pari vessaa, pari takkaa, hyvä keittiö ja perskuleen hyvää (juoma-) seuraa, kertoo Jari Jäske.

Koska vuosikokousviikonlopussa on kyse myös tapahtumasta, niin kokouspaikalle

10 Keskustelua vuosikokouksen tiimoilta.

saavutaan yleensä hyvissä ajoin. Niin tälläkin kertaa, presidenttimme Philip Ahoniuksen johtaessa joukkojaan edestä ja ensimmäisenä. Heti hänen perässään saapuivat paikalle aiempi pressa Marko Kovanen kyydissään pitkäaikainen rahastonhoitajamme Pekka Viuhkola. Illemmalla alueella ja paikalle saapui allekirjoittaneen lisäksi vielä pitkäaikainen jäsen Pertti Thelen. Näillä voimin ja saunan avustuksella käynnistettiin kokousvalmistelut.

Kokouspäivä nuijittiin läpi uudella nuijalla

Varsinainen kevätkokouspäivä oli lauantai 13. huhtikuuta. Tuolloin kokouspaikalle saapuivat vielä Jari Jäske, Petri Kupias sekä Kari Hänninen. Erityismaininta täytyy antaa Petrille, sillä hän ajoi paikalle ihan moottoripyörällä. Se on sentään jotain se, etenkin kun moottoripyöräkerhon kokouksessa oltiin. Tosin Keski-Suomessa oli edellisellä viikolla melkoinen takatalvi ja yöt olivat reippaasti pakkasen puolella. Agendan mukaisesti kokouksessa käsiteltiin tilinpäätös, vuosikertomus sekä toiminnan-/tilintarkastajien lausunto. Ei ollut moitittavaa, joten tilinpäätös vahvistettiin, edelliselle hallitukselle ja muille vastuullisille myönnettiin vastuuvapaus.

- Puheenjohtaja Ahonius nuiji päätökset uudella nuijalla pöytään reippaasti, koko hoito oli ohi 38 minuutissa, kuvailee sihteerinä kokouksessa toiminut Jäske.

Muissa asioissa käsiteltiin tulevaa yhteistä kesätapahtumaa Finland II:n kanssa, hyväntekeväisyyttä sekä kerhon liivien virallista luovuttamista. Kerhon hallitus sai näistä asioista hyvät nautintaohjeet vuosikokoukselta. Lisäksi keskusteltiin päivän

11 Petri Kupias saapui ainoana paikalle moottoripyörällä aikasta kevättä uhmaten.

polttavista asioista, muun muassa pikkujouluista. Kokousta voisi luonnehtia kaikin puolin leppoisaksi ja hyvähenkiseksi.

Ilmaisia ämpäreitä ja yllätys luvassa

Kokouksen päätteeksi tietysti syötiin porukalla. Syönnin ohessa muisteltiin vanhoja ja keksittiin uusia juttuja. Jäsenten aktiivoinnistakin puhuttiin, ja epävirallisesti päätimme ottaa käyttöön vanhat suomalaiset kikat, eli tärkeimmissä tilaisuuksissa jaettavat ilmaiset ämpärit. Presidentti lupasi niihin vielä yllätyksen.

Mutta eihän Himoksen kokousviikonloppu vielä tähän loppunut, ei ollenkaan! Jari Jäske kertoo hyödyntäneensä Himoksen ulkoilumahdollisuudet.

- Lepotuokion jälkeen lähdettiin rouvan kanssa lenkille, mulla oli varsin kova suunnitelma kiertää Himoksen huiput! Siinä vaiheessa kun päästiin Himosareenan pihalle jonne matkaa oli jo reilut 5 km, katselin karttaa ja totesin, että paluureitti on sama, muuten matkaa tulee jo 15 km! Päätös oli hyvä, paluumatkalla tehtiin erilaisia ketju-liikkuvuusharjoitteita sekä harjoiteltiin tah-timarssia, osa ohikulkijoistakin noteerasi reippaan kädenheilunnan, Jäske kertoo.

📍 Himos Areena ja Vesala.

Kauniiden maisemien ja hienon sään lisäksi alue tarjoaa myös kulttuurielämyksiä tunnetulla areenallaan. Kokousväen nuorin osanottajakaarti lähtikin vielä illalla HimosAreenalle kuuntelemaan ja katselemaan Vesalaa. Paikalle oli osunut muutama muukin ja meno oli kaikinensa hintansa väärttiä. Jari Jäsken ei tarvinnut lähteä Vesalan konserttiin, hän kun kertoi tavanneensa tähden jo lenkillä Himosareenan kulmilla.

Kokousviikonloppu oli kaiken kaikkiaan hyvä, ja ennen kaikkea oli todella mukava taas nähdä samanhenkisiä kavereita. 🐾

Keski-Suomen ankkuripiiri MP-näyttelyssä 6.4.2019

Teksti ja kuvat **JAAKKO RITOLA**

Keski-Suomen MP-näyttely järjestettiin jo 28. kerran Jyväskylän Hipposhallissa 6. - 7.4.2019. Näyttelyssä oli esillä perinteiseen tapaan uusia ja vanhoja moottoripyöriä, ajovarusteita ja tarvikkeita. Esillä oli jälleen koko joukko laadukkaasti rakennettuja moottoripyöriä. Myös autokou-lut, vakuutusyhtiöt ja muut aiheeseen jotenkin liittyvät tahot esittelivät omaa toimintaansa. Messuhallin pihalla esiteltiin trial-ajoa ja myytiin järjestäjän toimesta käristemakkaraa. Jyväskylän Moottoriklubi ry on pe-rinteisesti käyttänyt osan MP-näyttelyn pääsylipputuloista Keski-Suomen keskussairaalan lastenosastojen tuki ry:n hyväksi.

📍 Jaakko Ritola, Petri Pylväläinen ja Kari Hänninen

📍 Olavi Heikkala tutkailee poliisimoottoripyörän varustusta

Blue Knights Finland 1:n Keski-Suomen ankkuripiiri kutsui kerhon jäseniä Hippoksen moottoripyöränäyttelyyn lauantaina 6.4.2019. Kutsussa oli viime vuotiseen tapaan lupaus, että ankkuri maksaa jäsenten sisäänkäsyn. Näin tapahtui, ja osanotto oli tänäkin vuonna erinomainen, sillä näyttelyyn saapui kahdeksan henkeä, joista varsinaisia jäseniä oli viisi (Olavi Heikkala, Heikki Mansikka-Aho, Petri Pylväläinen, Kari Hänninen ja Jaakko Ritola). Kolme muuta olivat jäsenten mukana olleita tulevia motoristeja sekä yksi kerhon entinen motoristijäsen.

Keski-Suomen moottoripyöränäyttelyyn osallistuminen oli jälleen erinomainen, käytännössä kaikki sadan kilometrin säteellä Jyväskylästä asuvat tulivat jälleen paikalle. Tilasta tapahtumalle näyttää vahvasti olevan, joten tästä tulee kyllä perinne. Nämä messut ja kerhomme ankkuritoiminta ovat yksi osa ympäri Suomea laajalla alueella asuvien jäsentemme aktivointia. Keski-Suomen ankkuripiiri vieraili helmikuun alussa Jyväskylän Rompepäivillä, mikä liittyy vahvasti myös moottoripyöräilyyn. Uutena ulottuvuutena oli toukokuun 18. päivä toteutettu hyväntekeväisyyskäynti Mainiokoti Kaunisharjuun (tämä eri juttu). Kiitos aktiivisille jäsenillemme sekä tietysti kerhollemme kannustuksesta ja taloudellisesta tuesta! 🐾

Lämppäreissä kylmää kyytiä

Kylmästä säästä huolimatta ruosteenpoistoajat vietiin läpi Immolassa aurinkoisissa tunnelmissa

Teksti ja kuvat KAARINA HONKALAMMI

Ennen koulutuksen alkua kouluttajat Jaakko Ritola ja Kari Hänninen kävivät ajotehtäviä läpi.

Tänä vuonna suurimman haasteen Immolan ruosteenpoistoajoihin järjesti sää –erilaiset sääennusteet olivat tiiviissä seurannassa toukokuun ensimmäisellä viikolla, kun ilmoittautuneet arvuuttelivat, pääsisikö kohti Imatraa pyörällä ja tulisiko vastaan lumi- tai vesisadetta. Lopulta osoitautui, että luvassa oli viikonlopuksi niin kylmää ja mahdollisesti lumista keliä, että myös osallistujien ja kouluttajien määrä väheni peruutuksien myötä. Ajot päätettiin viedä läpi hieman lyhennetyllä ratakouluksella ja lisäämällä ohjelmaan luokkatilassa pidettävä teoriaosuus.

Koulutus läpi sujuvasti sään ehdoilla

Lauantai valkeni Imatralla -2 asteen pakasessa aurinkoisena. Tiet olivat kuivia ja aamupäivällä radalle päästessä mittari oli jo kohonnut hieman lämpöisen puolelle, vaikka pureva tuuli sai kelin tuntumaan kylmältä. Kouluttajien johdolla radalle rakennettiin neljä eri käsittelyharjoitusta, hidas ajo, pujottelu, leveä pujottelu sekä kahdeksikon ajaminen. Turvallisuussyistä

”Ajot päätettiin viedä läpi hieman lyhennetyllä ratakouluksella ja lisäämällä ohjelmaan luokkatilassa pidettävä teoriaosuus”

kouluttajien kesken päätettiin, että harjoituksista jätettäisiin pois vauhdikkaammat pujottelut ja jarrutukset. Koska asfaltti olisi kylmä, ja osallistujilla erilaisia renkaiden ja vaihteleva määrä ajokokemusta, voisi syntyä turhia vaaratilanteita nopeammissa vauhteissa ja jarruttamisessa.

Koulutettavia radalle saapui seitsemän kappaletta, ja ilahduttavasti mukana oli myös kaksi tuoretta jäsentä, Jussi Länsivuori ja Santeri Hasunen. Alkupuheiden jälkeen radalla päästiin vauhtiin ja kuskit kiersivät käsittelytehtäviä kouluttajien johdolla. Koska porukka oli pienempi ja harjoitusta olosuhteiden vuoksi kevennetty, saivat koulutettavat hyvinkin yksilöllistä ohjausta ja kouluttajien neuvoja jokaisesta suorituksesta.

Tulevat MPEAK-kurssilaiset ja uudet kouluttajat Terhi Vaisle ja Niko Maronen käymässä läpi askelmerkkejä.

sesta. Käsittelyharjoitukset vietiin läpi kahdessa osassa kahvi- ja grillimakkarataun erottamana. Lopuksi ajettiin rataosuus, jossa käytiin läpi ajolinjoihin liittyviä perusasioita, joita sitten harjoiteltiin rataa kiertämällä.

Uudet kouluttajat heti tositoimiin

Ruosteenpoistoajoissa apukouluttajina toimivat Terhi Vaisle ja Niko Maronen, joista ollaan saamassa vahvistusta kouluttajariveihin, kun kaksikko on toukokuussa menossa Liikenneturvan MPEAK-kouluttajakoulutukseen. Nyt molemmat toimivat ansiokkaasti apukouluttajina käsittelyharjoituksissa, Niko hitaassa ajossa ja Terhi leveässä pujottelussa sekä rata-ajossa.

Radalta siirryttiin Imatran kylpylälle, jossa pidettiin koulutuksen teoriaosuus. Jaakko Ritola oli valinnut aiheiksi moottoripyöräilijän turvallisuuteen liittyviä perusasioita, kuten ennakoiva ajo, havaintojen tekeminen ja erilaiset varusteet. Koulutuksessa myös havainnollistettiin paukkuliivin toimintaa vapaaehtoisen osallistujan päällä. Osallistujien kommentissa nousivat esiin keskittymisen merkitys omaan ajamiseen jo siitä lähtien, kun ajovaatteita puetaan päälle sekä turvavälien huomiointi esimerkiksi tilanteissa, joissa ajetaan ryhmänä.

Vaikkei ajamaan varsinaisesti luokassa istumalla opikaan, on teoria-koulutuksella paikkansa ajatusten herättäjänä ja asenteiden muuttajana ja teoriakoulutus oli oiva lisä kylmän kelin verottamaan ajokoulutukseen. 🇫🇮

📍 Lauantaiaamu alkoi rastien rakentamisella Immolan radalle.

📍 Jaakko selostaa Terhille KTM:n adventurepyörän hienouksia ennen radalle menoa.

📍 Osallistujat otettiin vastaan perinteisesti portilla, jossa myös asetuttiin potrettiin patsaan juurelle. Kokonaisuudessaan 13 päättä paikalla!

EC kokous Köln 30.5-02.06.2019

Euroopan convention -kokous järjestettiin tänä vuonna Saksassa Kölnissä Tapahtuman järjestäjänä oli Germany V

Teksti ja kuvat **PHILIP AHONIUS**

Päämajoitus oli Jugendhostel-nimisessä hyvätaoisoissa hostellissa ja juhla-alue oli aivan hostellin tuntumassa. Lisäksi vieraita oli majoitettu ympäristön hotelleihin.

Osallistujia oli reilu 800 henkeä, tarkka lukumäärä ei meille selvinnyt saksalaisesta täsmällisyydestä huolimatta. Kaukaisimmat vieraat olivat Australiasta ja Amerikasta. Suomesta meitä oli vain kaksi: Walliuksen Mika ja allekirjoittanut.

Ohjelma oli tuttu ja turvallinen ja noudatti EC-kokouksissa samaa formaattia. Torstaina saapuminen ja majoittuminen ja porukkaan tutustumista. Perjantaina erilaisia retkiä sekä risteily. Lisäksi presidenttikokous, johon osallistuvin pelonsekaisin tuntein, sillä joskus kyseinen kokous on venynyt tuntikausia. Tällä kertaa pelkoni oli turha, sillä kokous vedettiin läpi kahdessa tunnissa.

Kokouksen pääosan veivät kansainvälisen hallituksen ehdokkaat, jotka esittelivät it-

sensä. Oli mielenkiintoista nähdä nämä henkilöt ns. livenä. Lopuksi kansainvälinen presidentti D.J. Alvarez piti puheen, jossa hän selvitti esimerkiksi maksuliikenteen parannuksia ja miten digiaikaan siirtyminen onnistuu Amerikassa, eli toivossa on hyvä elää.

Kokouksen asialistalla oli vain kaksi kohtaa – ensimmäinen oli edellisessä kokouksessa puitu tiettyjen maksujen merkintä arkistointia varten, eli meille tässä ei ollut mitään uutta. Toinen kohta oli kunniajäsenten palkitseminen, eli jos ovat aktiivisia, saivat elinikäisen statuksen, tämä aloite äänestettiin nurin.

Lauantaina oli sitten paraatin aika. Suuntasimme näyttävässä letkassa (noin 500 pyörää) kohti Kölnin tuomiokirkkoa. Voitte kuvitella, minkälaisen ruuhkan saimme aikaiseksi, kun kadut laitettiin kiinni meidän paraatia varten.

Paraati päättyi Kölnin tuomiokirkon edustalla olevalle torille, joka oli myös meille eristetty.

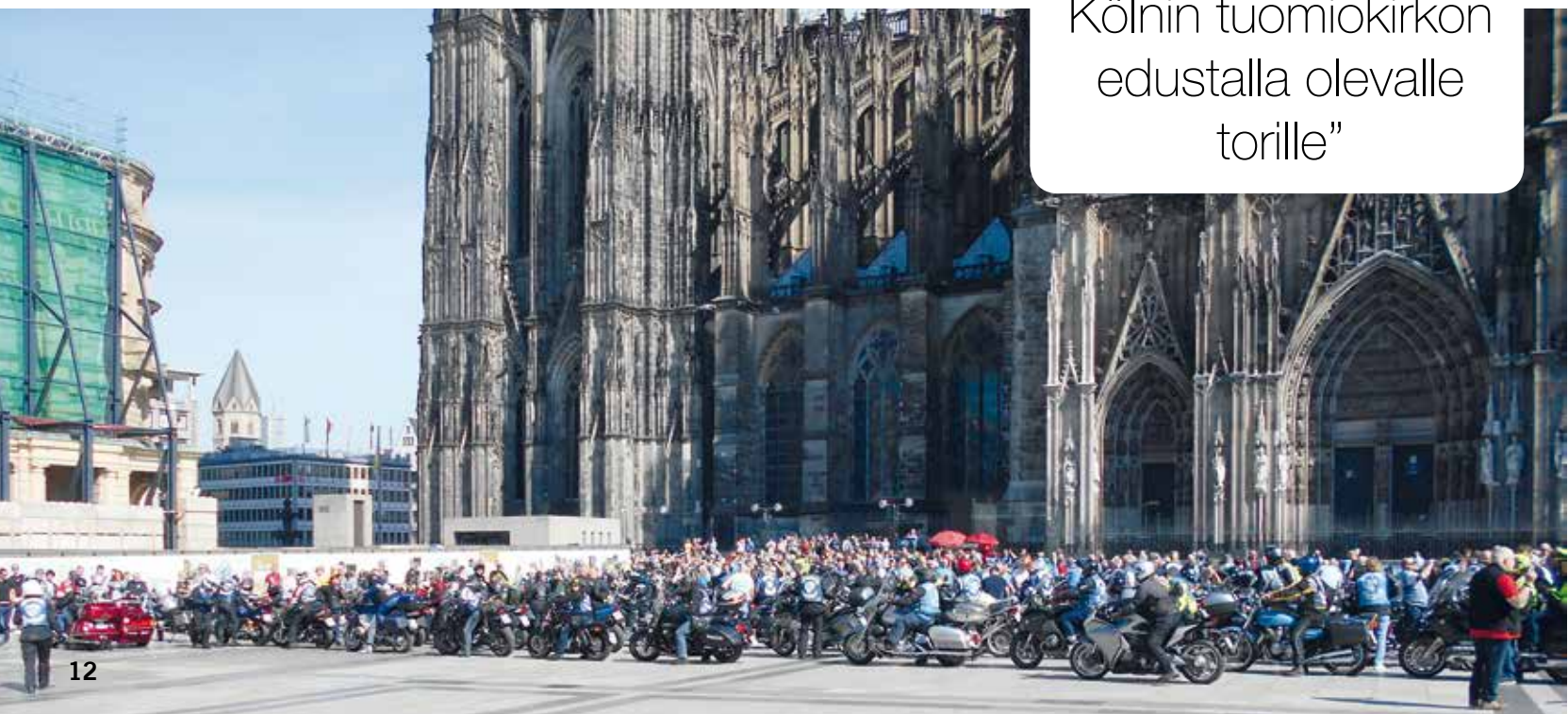
Kirkon edustalla oli sitten puheiden ja lahjoitusten vuoro. Lopuksi kardinaali siunasi pyörämme. Täytyy sanoa, että oli kyllä todella juhlallinen tilaisuus.

Ilalla oli sitten viralliset seremoniat ja chapterien esittely. Kun oli Finland I:n vuoro, niin kuuluttaja ilmoitti, että sitten on vuoro maalille, joka voitti mm-kultaa jääkiekossa. Olin hämmästynyt, sillä astuessani lavalle soi Maamme-laulu, siinä tuli jo tippa silmään vanhallekin sotaratsulle. Ilta kului sitten hyvän oluen, musiikin ja seurustelun merkeissä.

Sunnuntaina alkoi sitten kotimatka. tosin koukkasimme Mikan kanssa Belgian, Luxemburgin ja Hollannin kautta kohti pohjoista.

Suosittelen kaikille osallistumista tällaisiin kekkereihin ja tapaamaan uusia ihmisiä, sillä matkailu avartaa. 🇪🇺

”Paraati päättyi
Kölnin tuomiokirkon
edustalla olevalle
torille”

10 Ryhmäpotretti

Keski-Suomen ankkuripiiri Mainiokoti Kaunisharjussa

Teksti **JAAKKO RITOLA**

Kuvat **ULLA KELLONIEMI
JA JAAKKO RITOLA**

Blue Knights Finland 1 ilahdutti hyväntekeväisyyskäynnillä Vaajakoskelaisen Mainiokoti Kaunisharjun asukkaita, heidän omaisiaan sekä henkilökuntaa lauantaina 18.5.2019. Mukana oli myös seitsemän muuta vierailusta innostunutta motoristiystävää.

Tapahtumasta oli ennakkojuttu kerhomme edellisessä lehdessä, mutta idea tapahtumaan syntyi onnekaan sattuman kautta. Jutun kirjoittaja oli palaamassa Helsingin MP-messuilta kotiin Jyväskylään linja-autolla, kun hän sattui kuulemaan läheiseltä penkiltä kahden rouvan välisen

keskustelun, missä pohdittiin mielekästä viriketoimintaa hoivakodin miespuolisille asukkaille. Toinen rouvista oli hoivakodin yksikön johtaja Irma Manninen. Tästä se idea syntyi. Vierailun tarkoituksena oli tuoda muistisairaille ikäihmisille uusia virikkeitä tutustumalla lähietäisyydeltä nykyajan motoristeihin ja heidän pyöriinsä.

Saavuimme viiden moottoripyörän voimin paikalle sovittuna aikana. Hoivakodin nurkalla meitä odotti miellyttävä yllätys. Siellä oli parkkipaikalla kolme sivuvaunupyörää kuljettajineen, ja he kysyivät että pääsisivätkö he mukaan. Ilman muuta, tervetuloa! Olin jakanut kerhon lehteä paikallisiin MP-liikkeisiin, ja yksi mukaamme tulleista Russian Iron Finlandin -kerhon jäsenistä oli nähnyt ennakkojutun tapahtumasta kerhomme lehdestä. Tämä oli jo toinen onnekas sattuma tähän vierailuun liittyen. Kolmas oli upea sää!

Mainiokoti Kaunisharju oli varannut käyntiämme varten suojaisan sisäpihan sekä kutsunut asiakkaidensa lisäksi paikalle myös heidän omaisiaan. He olivat järjestäneen piha-alueelle mehua, kahvia sekä grillimakkaroit meille kaikille mukana olleille. Meillä oli tarjota heille mahdollisuus tutustua pyöriimme, joista mainittakoon erityisesti olympiavuoden (-52) vuosimallia oleva Norton aiemmin mainittujen sivuvaunupyörän lisäksi. Norton herättikin kiinnostusta joidenkin miespuolisten asuk-

11 Olympiavuoden Norton ja Timo-Jaakko

kaiden osalta. Yhden herrasmiehen kommentti olikin, että "tuommoisiahhan ne oli". Russian Ironin motoristit tarjosivat myös halukkaille moottoripyöräkyä sivuvaunussa hoivakodin ympäri, suuret kiitokset heille tästä!

Päivä oli kaikilta osin onnistunut. Vierailu toi hyvän mielen ja varmasti erilaisen kokemuksen meille kaikille tilaisuudessa mukana olleille. Käynnin perustarkoitus ja -tavoite täyttyi uskoakseni kaikilta osin. Julkisuudessa on ollut viime talven aikana ikäviä uutisia yksityisistä hoivakodeista, olkoon tämä positiivinen juttu. Juttelin jälkikäteen mukana olleiden motoristiystävieni kanssa, ja tunne oli yhtäläinen. Tämä oli positiivinen juttu, ja tästä taitaa tulla myös perinne. Kiitokset kaikille! 🙌

12 Jaakko, Satu, Kalle ja Timo-Jaakko

Pärräpäivä Nilsissä

Pisan palvelukodissa

Teksti ja kuvat **VESA KAARTTI**

Pisan palvelukoti on kodinomainen asumisyksikkö erityistä tukea tarvitseville aikuisille. Pisan palvelukodissa järjestetään asukkaille erilaisia aktiviteetteja.

Tämän kesän aktiviteetti oli 13.6.2019 järjestetty Pärräpäivä. Tapahtuman primus-moottorina toimi Lady -Soile.

Päärungon päivälle muodostivat moottoripyörillä paikalle saapuneet Blue Knight -jäsenet. Paikalla olivat Veikko, Leksa, Ville, Lady -Soile, Mää, Visa ja Waltsu (peräti kahdella moottoripyörällä). Lisäksi Waltsu oli saanut rekrytoitua paikalle paikallisia motoristeja, joten pihalle taidettiin saada noin 15 moottoripyörän rivi.

Waltsu oli ottanut mukaansa legendaarisen Pingu -pärrän, jossa on sivuvaunu. Sivuvaunulla Waltsu kyyditti noin 20 palvelukodin asukasta ja henkilökunnan jäsentä ja ilmeet olivat maireita.

Veikolle oli järjestetty paikalle kurttu ja mehän tiedämme, että siitä seuraa väistämättä humpan sulosointuja.

Palvelukodin väki oli valmistanut meille grilliherkkuja tykötarpeineen ja olipa paikalla belgialaisia vohveleita loihtiva paikallinen pakettiautokin. Saimme myös tutustua palvelukodin toimintaan.

Erityisesti sydäntäni lämmitti Soilen asukkaille lainaama Lady -liivi, jota asukkaat eivät meinanneet haluta edes luovuttaa eteenpäin seuraavalle kokeilijalle. Sen verran kovaa valuuttaa BK -liivi Pisan palvelukodissa oli.

Hauska ja lämminhenkinen päivä huipentui illalla Laventelilullan viihtyisissä harraste- ja saunatiloissa.

Kiitos Walliuksen koko perheelle vieraanvieraaisuudesta! 🍷

"Terhistä ja Nikosta kaksi
uutta kouluttajaa kerholle"

Liikenneturvan MPEAK-kurssilla painettiin pitkää päivää

Teksti **TERHI VAISLE**

Kuvat **MIKKO PELTOLA**

Tammikuussa 2019 istuin sohvalla räpläämässä kännykkää, kun whatsapp-sovellukseen tuli viesti Jaakko Ritolta. Viestissä tiedusteltiin halukkuuttani osallistua MPEAK-kouluttajakurssille ja annettiin "kautta rantain" ymmärtää, että rohkeasti sinne vaan. No minua ei tarvitse juuri houkutella mihinkään moottoripyöräjuttuihin, joten toukokuuisena maanantaiaamuna istuin sohvalla sijaan Pajulahdessa usean muun kouluttajakokelaan kanssa. Autokoulun opettajia, moottoripyöräkerhojen lähettämiä harrastajia ja pari prättäköpoliisiakin oli kokoontunut paikalle oppimaan uutta tai kertaamaan jo opittuja asioita. Hetken kuluttua sisään asteli silmä mustana (rugby) myöskin kurssille houkuteltu Kaakkois-Suomen ankkuri Niko Maronen.

Ei lepolomaa tarjolla

Ensimmäisenä päivänä kävi selväksi, että kyseessä ei ole mikään kokeneiden motoristien hurvitteluleiri, vaan tiedossa oli pitkiä koulutuspäiviä. Jo heti ensimmäisenä päivänä kouluttajakokelaiden tuli antaa näyttö omasta ajotaidostaan A-kortin käsittelykokeen suorittamisella ja myöhemmin viikolla olisi edessä opetusnäyttöjä sekä luokan edessä että ajoharjoitteluradalla. No, oli torstaiksi sentään luvassa joku saunailta.

Meidät jaettiin ryhmiin ja saimme kurssiohjelman, jonka mukaisesti viikkoa lähdettiin viemään eteenpäin. Omalla ryhmälläni käsittelykoe oli heti maanantaina iltapäivällä. Luokan edessä tapahtuva opetusnäyttö keskiviikkona ja torstaina meidän tuli todistaa kykymme ajoharjoitteluradalla kouluttaessa. Luokkaan ja ajoharjoitusradalle oli tulossa ihan oikeita oppilaitakin puolustusvoimista, joten nyt oli tosi kyseessä.

Kun käsittelykoe koitti, minulla oli epäilyksiä. Edellisestä käsittelykokeestani oli 18 -vuotta aikaa, enkä ollut käynyt hitaita ympyröitä oikeastaan ajamassa sen koommin. Olisi kyllä pitänyt käydä. Käsittelykokeessa kävi ilmi, että ajoin liian kovaa, eikä pyörää saanut kallistaa! Joten niinhän siinä kävi, että maanantai-iltana ajoin läheisen jäähallin pihalle kurssikaverini opastamana harjoittelemaan hitaita käännöksiä. Yleisellä tasolla kurssilaiset kyllä selviytyivät mielestäni kokemattomalle motoristille varsin haastavasta käsittelykokeesta hyvin. Vain muutaman piti miettiä jotain pikkujuttua seuraavaan päivään. Pääsääntöisesti kurssipäivät alkoivat klo 07 ja loppuivat klo 19. Ohjelmassa oli teorian opiskelua, omien opetusharjoitusten harjoitteleminen ja vähäisesti myös omaa ajoharjoitteluakin mahtui mukaan. Pääpaino kuitenkin oli ymmärrettävästi siinä, että meitä opetettiin kouluttamaan, sillä kouluttajakokelaiden ajotaidon oletettiin olevan jo vaadittavalla tasolla. Vaikka päivät olivat jo lähtökohtaisesti pitkiä, täytyi iltaisin käyttää vielä aikaa opetusnäyttöjen harjoitteluun. Tiistai-iltana kokoonnuimme ryhmämme kanssa luokassa ja kävimme läpi miten seuraavana päivänä toimitaan. Ja näin tekivät muutkin ryhmät. Jokaisen kouluttajakokelaan piti pitää yksin n. 30 minuutin mittainen Power Point -show ennalta annetusta aiheesta ja sen jälkeen tätä spehtaakkia arvioitiin kouluttajan johdolla

"Kurssi kehitti monipuolisesti kouluttajavalmiuksia"

toiset puoli tuntia ryhmäläisten ja pv:n oppilaiden voimin. Opetusnäytöt sujuivat hyvin, vaikka itselläni taisi paperi kädessä välillä vähän vipattaa.

Kehitystä ja oppia monella osa-alueella

Torstaina ryhmämme piti MPEAK-ajokoulutusta ajoharjoitteluradalla. Tässäkin opetusnäytössä jokaisen tuli yksin toimia kouluttajana ennalta annettuun aiheeseen. Minulle oli jo ennen käsittelykokeita annettu kuin johdatus koulutettavakseni pujottelu ja autotallikäännot. Pääsin siis perehtymään heikkouksiini hyvin tyhjentävästi ja vaikka itse sanonkin, niin myös omaa ajotaitoa rakentavasti. Minusta oli hienoa katsoa, miten asiantuntevia koulutustunteja maanantaina aivan "ummikoina" luokassa istuneet ihmiset saivat aikaiseksi. Torstaina harjoitimme myös omaa ajotaitoamme johdetusti maantiellä. Kävimme huristamassa soralla ja kurvailimme mutkissa. Suoritimme myös erilaisia rastitehtäviä matkan varrella. Pitkän ja opettavaisen päivän jälkeen Liikenneturvan tarjoama ruoka ja juoma maistui hyvältä.

Perjantaina edessä oli teorian opiskelua, ajovarusteisiin tutustumista ja mahdollisten todistusten jako. Kouluttajat kertoivat, ettei se suinkaan ole itsestäänselvyys, että kaikki aina läpäisevät kurssin, joten pieni jännitys säilyi loppuhetkille asti. Mutta kurssimme sai onnellisen lopun, sillä jokainen kouluttajakokelas valmistui kouluttajaksi!

Kokonaisuutena kurssi oli hyvin järjestetty ja antoi kurssilaisille edellytyksiä kehittää tulevien MPEAK koulutettavien (ja omaa) ajotaitoa ja ajoturvallisuutta. Kouluttajat olivat erittäin kokeneita motoristeja ja osalla oli taustallaan vuosikymmeniä kestänyt kouluttajastatus. Kokemus näkyi ja kuului positiivisella tavalla heidän koulutustavoissaan. Sanoisin myös, että jos et ole käynyt MPEAK tai vastaavalla ruosteenpoistokurssilla, niin se on kyllä hyödyksi kokeneelle ja kokemattomalle motoristille. Loppukevennyksenä kerrottakoon, että kun perjantaina lähdin todistus repussa ajamaan kohti Helsinkiä, niin ajopelinini (joka on jo ehtinyt vaihtua siitä mustasta...) hyytyi Lahden jälkeen motarille ja pääsin kurssin huipennukseksi hinausauton kyytiin. Ride with pride! 🇫🇮

Täydellisen viikonlopun resepti

Imatran ajot oli Blue Knightsia parhaimmillaan –vauhtia, pyöriä ja yhdessä oloa

Teksti **NIKO MARONEN**

Kuvat **VIRPI KEROLA**

Imatran ajot järjestettiin 55. kerran Imatran katuradalla 14.-16.6. Blue Knight Finland 1 on järjestänyt ajoihin tutustumisen jo lähes yhtä monta kertaa ja tänä vuonna järjestyksessään 5. Blue Knights -tapahtuma näki päivänvalon.

Tapahtuman järjestelyt aloitettiin hyvissä ajoin. Tilavaraukset hoidettiin kuntoon heti, kun ajojen päivämäärä varmistui. Budjetti-arvio tapahtumasta luonnosteltiin hallitukselle sekä tapahtumasta informointi Facebook-sivuilla, foorumeilla sekä alueellisissa WhatsApp -ryhmissä käynnistettiin. Isona markkinointikeinona käytettiin tapahtuman hintaa: ilmainen!

Jo viimevuodelta tuttuun kaavaan perjantai oli pyhitetty matkustuspäiväksi. Märkiä moottoripyöräilijöitä odotti lämmin ranta-sauna sekä tukeva iltapala. Pyöräien vartiointi oli järjestetty miljardin hytтын ja yhden Bernhardin koiran toimesta, makkarapalkalla. Ilta kääntyi valoisaksi yöksi ja vielä pirtissä kaikui iloinen puheensorina, puhuttiin politiikasta ja ties mistä muusta.

Lauantaiaamu koitti jälleen taas liian nopeasti. Aamupalan jälkeen joukko iloisia motoristeja starttasi kohti tapahtumakeskusta. Sateisesta säästä huolimatta tapahtuma oli kerännyt jälleen valtavasti katsojia. Vaikka väkeä oli kuin isolla kirkolla konsanaan, paikallisen median mielenkiinto kohdistui liiveihimme. Director III ritariveli Jari antoi lausuntoja valtionpäämiehen varmuudella. Nähtävää riitti jälleen varikolla ja radan varressa. Varsinkin sivuvaunuluokka herätti mielenkiintoa ja välillä vähän kauhua. Kun oli ahmittu mieli täyteen moottoriturheilua ja maha hillomunkkeja, joukko suunnisti takaisin mökille, missä oli sauna ja riittävä määrä ruokaa odottamassa saunojia ja grillaajia. Illan tiimellyksessä järjestettiin vielä liivien luovutusseremonia, missä tällä kertaa ei nähty pyrotekniikkaa palavien hiuksien muodossa.

Illan keskusteluissa ihmeteltiin, miksei ajokarnevaalit houkutellut enemmän väkeä.

Ajankohta oli tietysti haasteellinen, mutta oheistoiminta katuradalla, ilmaisen sisä-majoituksen ilta- ja aamupalaloiheen piti olla selkeä markkinointivaltti. Keskusteltiin myös tapahtuman mahdollisesta markkinoinnista Euroopan ritariveljille, sikäli kun tapahtuma järjestetään seuraavana vuonna.

Vaikka osallistujia oli vain kahdeksan, tapahtuma kiteytti jälleen sen mitä Blue Knights on. Käyttipä joku hienoa sivistyssanaa: yhteisöllisyys. Virkamiehinä ajatellaan monesta asiasta samankaltaisesti ja kun siihen lisätään yhteinen harrastus ja upeat puitteet niin kyseessä on täydellisen viikonlopun resepti. 🍷

Suomen kuvauksellisin moottoripyöräkerho?

Kuvia otettiin ajamisen lisäksi kuskeista, pyöristä ja varusteista.

- Haluaisin ottaa vielä yhden mutkan vasemmalle, oliko tässä sellaista? Nyt valo tulisi täydellisesti siihen!

Valokuvaaja Timi Tikkanen väijyi useammassa eri mutkassa kameran kanssa, kun Blue Knightsit olivat kokoontuneet kerhon valokuvausiltaan Kytäjän maisemiin. Kuvattavaksi saapui yhdeksän kuskia pyörineen, mikä oli kuviin jo sopivan näyttävä joukko. Kuvia otettiin eri ajotilanteista niin paikalta kuin liikkuvasta autostakin. Kuviin pääsivät myös pyörät, joista useimmilta löytyy kerhon väriä tarrojen ja logojen muodossa. Illan aikana saatiin paljon täydennystä kuvaarkistoon lehteä ja muuta kerhon viestintää ajatellen. Timi Tikkanen kertoo, että otti illan aikana hieman reilu tuhat kuvaa.

- Kuvia tulee paljon, kun toinen rungoista ottaa laukaisin pohjassa 11 kuvaa sekunnissa. Kerhon käyttöön toimitin pari sataa, joista osasta tein myös muokattuja ja mustavalkoisia versioita, Timi sanoo.

Tikkasen mukaan moottoripyöräilijöiden kuvaamisessa haastavinta oli kuvata mutka-ajot, joissa pyörät tulivat mutkaan hakien pyörään kallistusta.

- Nopeasti liikkuvien kohteiden kuvaaminen on haastavaa kameralle ja kuvaajalle. Varsinkin jos kuviin haluaa saada vauhdin tuntua. Tilanteet menevät nopeasti ohi ja kuva-alalla tapahtuu paljon lyhyessä ajassa. Nämä tilanteet ovat erityisen haastavia kameran automaattitarkennukselle. Siinä on vain luotettava kameraan ja omiin taitoihin. Sen ”oikean” hetken tallentaminen vaatii monesti useita kuvia lyhyen ajan sisällä, Timi kertoo.

Ehdotus kuvauspaikasta saatiin Seppo Rissaselta, jonka paikallistuntemus kuvauksessa oli myös suureksi avuksi. Sen lisäksi, että Seppo muisti ulkoa tiessä olevat mutkat ja mäet, tiesi hän sopivat kääntö- ja pysähdyspaikat. Seppo kertoi myös, että hyvää ajoreittiä kaipaavalle Kytäjän seutu tarjoaa mukavaa maisemaa myös jatkettaessa pidemmälle Pilpalan suuntaan. Kuvattavien hyvä meininki teki vaikutuksen myös Timi Tikkaseen.

- Ehdottomasti parasta kuvaus sessiossa oli nähdä se, kuinka ystävällisen ja mielenkiintoisen porukan kanssa sai olla tekemisissä. Kaikilla oli loistava asenne ja kuvauksissa oli tekemisen meininki. Jos joskus tulen hankkimaan moottoripyörän, niin tämä on ehdottomasti se moottoripyöräkerho, johon haluan kuulua, Timi päättää. 🍷

Timi nappasi kuviin olennaisimman kerhon tapahtumista –hyvän tunnelman.

Kytäjän tien upeat maisemat olivat hieno tausta ajokuville.

Käsityötä alusta loppuun

Nahkakatin Riina Helovuon käsissä sininen nahka muuttuu Blue Knightsin liiveiksi

Teksti KAARINA HONKALAMMI

Kuvat KAARINA HONKALAMMI
JA HARRI HÄMÄLÄINEN

Vantaalaisen omakotitalon autotallin ovi aukeaa ja pirteä yrittäjä Riina Helovuotoivottaa tervetulleeksi ompelimo Tampereen Nahkakattiin. Täällä Nahkakatissa Riinan käsissä valmistuvat monen muun nahkatuotteen ohella myös Blue Knightsin siniset nahkaliivit.

Riina kertoo olleensa yrittäjänä nyt noin 20 vuotta, joista melkein koko ajan hän on tehnyt nahkaliivejä. Hän kertoo, että suoritti aikanaan lukion ja ammattikoulun yhdistelmäututuksen, jossa ammattiopinnot olivat vaatetusosalta. Tämän jälkeen Riina kävi erilaisia nahka-alan kursseja, mutta vielä ei ollut aivan selvää, mitä jatkossa alkaisi tekemään.

- Nahka-alan kurssien aikaan olin ottanut opintolainaa, ja hankin niillä rahoilla koiran, Riina kertoo hymyillen. Kurssien jälkeen opiskelin lisää vaatetusalaan iltakoulussa. Se oli elämäni ainoa pätkä, kun olin varsinaisesti työttömänä, vaikka olinkin samaan aikaan koulussa. Minun piti sitten mennä pankkiin selvittämään opintolainan takaisinmaksua, ja siinä sitten sanoin, että laitan pystyyn oman yrityksen ja maksan sen lainan niillä tuloilla.

Kun vielä vielä tuttu nahka-alan yrittäjä oli jäämässä sopivasti äitiyslomalle, ja kysyi Riinaa jatkamaan työtä, ryhtyi nopealiikkeen nuori nainen yrittäjäksi.

Valmiilla kaavoilla ja malleilla ajasta säästää

Eläinrakkaan Riinan yrityksen nimeksi tuli Tampereen Nahkakatti.

- Oli jo olemassa sellainen, kuin "Nahkakatti", eikä Nahkakattia olisi voinut käyttää. Siksi virallinen nimi on Tampereen Nahkakatti, Riina kertoo.

"Liivien teko alkaa siitä, että asiakkaasta otetaan mitat liiviä varten"

Alkuun Riina kertoo tehneensä pääsääntöisesti nahkavaatteiden korjausta ja mitatilaustöitä. Muutaman vuoden jälkeen Nahkakatti muutti Tampereelta Helsinkiin, jossa varsinainen liivien teko sai alkunsa, kun Riina sarjoitti jokaiseen kokoon nahkaliivien kaavat.

- Tunsin kyllä motoristeja, vaikka itse en aja moottoripyörällä. Sain ajatuksen, että menisin moottoripyörämessuille liivien kanssa. Myin auton ja ostin koko rahalla nahkaa, josta sitten tein malliston. Liikeideani on, että että on valmiit kaavat ja mallit. Liivejä voi siten sovittaa heti ja kaavamuutokset näkee samalla. Näin työvaiheista jää pois kaavoitus ja toinen sovitus, mikä vähentää työmäärää ja vaikuttaa myös liivin hintaan, Riina sanoo.

Liivin teon vaiheet

Liivien teko alkaa siitä, että asiakkaasta otetaan mitat liiviä varten ja Riina tarkastaa kaavaan tarvittavat muutokset. Kun kaava

Liiviin ommeltavat viralliset merkit tilataan jenkeistä ja Riina saa ne sitä mukaa, kun liivejä tilataan. Merkit ommellaan kiinni kappaleisiin ennen kuin liivi kasataan.

on tehty, nahka ja vuorikangas leikataan. Riippuen hieman käytettävästä nahkasta, tarvitaan myös tukikangasta estämään esimerkiksi reunojen venyminen. Tämän jälkeen seuraa Riinan mukaan Blue Knightsin liivin haastavin vaihe - Suomen siniristilipun sihtaaminen liivin toiseen etukappaleeseen.

- Siinä on ensin viikkavaihe, kun lipun reunat taitetaan, liimataan ja vasaroidaan. Haastavaa on saada se siniristi suoraan, Riina kertoo.

- Usein piirrän pohjalle suorat viivat tämän avuksi. En käytä liimaa nahan pintaan, vain ristin taitetut reunat viikataan, liimataan ja sitten ommellaan kiinni siitä päältä. Suomen lipun ompelemisen jälkeen kiinnitetään merkit, minkä jälkeen liivi kasataan. Ompeluun Riina käyttää kahta eri ompelukonetta, tavallista kolmisyöttö- eli nahanompelukonetta sekä turkiskonetta.

- Turkiskoneella en tee turkistöitä, vaan sillä saa yhdistettyä reunat vastakkain niin, että saumasta tulee litteä, eikä se esimerkiksi näy nahan läpi, Riina kuvailee.

10 Riina asettelee pöydälle erilaisia nahkalaatuja.

10 Riina ottaa mitat vaatteiden päältä, koska liiviäkin käytetään vaatteiden päällä. Usein asiakkaalla on myös mukanaan ajotakki, jonka päällä liiviä käytetään ja liiviä sovitetaan takin päälle.

Blue Knightsin liivit Riina kertoo ompelevansa päivässä, jos työn tekisi kerralla. Yleensä hän tekee kaavat sovituksen jälkeen mahdollisimman pian, kun mitat ovat tuoreessa muistissa. Muu työ seuraa sitten sen mukaan, mitä töitä on järjestyksessä

ensin. Nykyisellään liivejä tehdään noin 2-5 vuodessa.

Blue Knightsin liiveihin käytettävä sininen nahka tulee kahdesta eri tukkuliikkeestä, jotka ovat pysyneet alusta asti samoina.

Alkuun piti toki selvittää, että halutun laista sinistä nahkaa olisi vakituiseen tarjolla. Riina kertoo, että liiveissä käytetään kahta erilaista sinistä naudan vuotaa. Eniten käytetty on sävyltään vaaleamman sininen verhoilunahka. Toinen naudan vuota on hieman pehmeämpää ja väri hieman tummempi. Lisäksi muutamassa ladyliivissä on käytetty lampaannappa.

- Kokonaisuudesta voi saada viisikin liiviä, joten kyllä tätä nahkaa useimmiten täällä on, Riina kertoo materiaalin hankinnasta.

Rasvaus on liivin tärkein huolto

Liivin huollosta tärkeimpänä Riina suosittelee rasvausta. Rasvatun liivin nahka pysyy hyvänä, eikä lika tartu siihen niin helposti. Sopivia rasvoja voi ostaa esimerkiksi Nahkakatista tai suutarista. Riina mainitsee hyväksi rasvaksi Nahkiksen, jossa on mehiläisvahaa. Nahkissa on lähes tuoksuton, kun taas kaikkien mehiläisrasvojen tuoksu ei välttämättä ole miellyttävä liivissä. Liiville ei myöskään tee hyvää liian pitkä käyttämättömyys ja säilyttäminen roikkumassa, tällöinkin liivi olisi hyvä muistaa rasvata. Jos liivi kastuu pahasti, pitäisi se kuivattaa mahdollisimman hyvin ilmatussa tilassa ta-solla ja availla siitä nyörit. 🧴

Yöttömän Yön Ralli 2019

Yöttömän Yön Soraralli järjestettiin juhannuksen jälkeisellä viikolla jo kolmannen kerran.

Teksti **JAAKKO RITOLA**
Kuvat **OSALLISTUJAT**

 Soraralli lyhyellä tauolla Löytöamminkankaalla

Rallin läpivienti oli viimevuotisen mallin mukainen, eli tukikohta pysyisi samana koko rallien ajan ja päivittäiset reitit vaihtelisivat perhos- tai apilanlehtimallilla eri suuntiin. Rallin keskuspaikkana toimi jälleen Ruka ja ajoreitit ulottuivat Koillismaahan lisäksi Kainuuseen ja Etelä-Lapin alueille.

Kokoonnuimme maanantaina iltapäivällä jälleen Kuusamon torille. Siellä oli hyvä tankata pikaruokaa ja hörpätä kaffit eri suunnista tulevia odotellessa. Torilla pääsimme jälleen osaksi huomiota, ja saatapa paikallisessa lehdessä olla meistä ja kerhostamme jonkinlaista juttuakin. Tässä kohtaa täytyy todeta, että paikallislehden toimittaja oli jotakin välikautta sukua Niskasen Karille eli Uppikselle ja tiesi tämän matkasta Nordkappiin. Kyllä tämä maailma on sitten pieni! Torilta suuntasimme kootusti Iisakki Villageen ja siellä jo tutuksi tulleen Alinan tuvalle.

Tällä kertaa mukana kuusi jäätäviä sorakemuksia uhmaavaa ajomiestä, eli määrä tuplaantui vuoden takaisesta. Osallistujia oli Blue Knights Finland 1:stä allekirjoittaneen lisäksi Petteri Jasu ja Marko Kovanen,

Blue Knights Finland 2:stä Erkki Kerola. Ralliin osallistuivat myös Juha Rinne ja Janne Leinonen. Elintarvikelogistiikasta huolehti jälleen vaimoni Ulla sekä tyttömme Saaka.

Tiistain osalta valintamme oli viimevuotiseen tapaan Legi Länsi. Starttasimme hieman yli kahdeksan aamulla. Suuntasimme aluksi Oivankiin ja edelleen Junganharjun metsäautotien kautta Peurasuolle. Lyhyen asfalttipätkän jälkeen ajelimme Lohirannasta Kaikuanjärven rantatietä kohti Livojärven hiekkoja. Tässä vaiheessa alkoi sataa. Viimevuotiseen tapaan pidimme Livojärvellä ensimmäisen tauon pannukahvista ja muurinpohjaletuista nautiskellen. Livon hiekoilta suuntasimme Anetjärven ja Sarajärven kautta Ranuan Simojärvelle ja edelleen sen länsirantaa kohti Kemijokea. Koska satoi, niin maisemien katselut jäivät hieman vähäiselle roolille. Keskittymisemme vei märtä ja liukaspintaisten savisoratiet. Minulta irtosi alkumatkasta takalaukku, ja muiltakin jotain pientä. Kaikissa näissä oli perimmäisenä syynä huono tai huolimaton kiinnitys.

Tankkasimme ja lounastimme Vanttauskoskella ja sieltä ajelimme takaisin Auttiin Kemijoen pohjoisrantaa. Autista suuntasimme

Kemijoen itärannan metsäautotietä Juujärven tasalle, missä käänsimme pyöräme aivan uusille urille kohti Viitatunturia. Metsäautotiet vievät kyllä perille, mutta suunnistamisen kanssa saa täälläkin olla tarkkana. Matkalla oli aikaa keitellä kahvit ja myös paistaa makkarat. Aikaa nimittäin kuluu metsäteillä yllättävän paljon, ja myös energiaa.

Kuovitunturin kupeesta suuntasimme Korouoman pohjoispuoliselle metsätiestölle ja sitä kautta edelleen Posion lounaispuolelle. Päivä oli sateinen ja pitkä, joten ajelimme suhteellisen suoraan Posiolta Alinan tuvalle saunomaan. Ensimmäisen päivän saldo oli 471 km.

Keskiviikkona suuntasimme Etelä-Kuusamoon, Suomussalmen pohjoisosaan sekä Taivalkoskelle. Jos edellinen päivä oli sateinen, niin tällä kertaa suosi sää ja maisemat. Tämä reitti itse asiassa valittiin ihan sääennusteen perusteella, parhaat maisemat, parhaat kelit. Ensimmäinen kohteemme oli osin entisöity Salpalinja Vanttajankankaksella. Vanttajasta käännyimme kohti Hiltusta. Alku oli nopeaa ja helppoa savisoratietä järvikannaksien vain vilahdellensa ohitsemme. Iivaaran jälkeen siirryimme metsäautoteille. Siellä on edelleen komeaa

10 Nuotiomakkaraa ja pannukahvia Kuovitunturin kupeessa

10 Kenttäradan haasteita

10 Kaarronharjun maisemissa

ikihongikkoa Näränkävaaran pohjoispuolella Kaarronharjun lähistöllä. Välille sattuu myös ns. Hyöteikön metsäautotie, mitä osuutta voisi kutsua Hyöteikön highwayksi. Tämä highway on hyvä ja tarvittaessa myös äärettömän nopea edetä. Hyöteikön jälkeen suuntasimme Hossaan lounaalle.

Hossasta jatkoimme Piston metsäautotietä länteen läpi uuden kansallispuiston.

Tie ja maisemat sillä 15 km pätkällä ovat mitä parhaimmat. Hieman asfalttia ja sen jälkeen Sunnanharjun erikoinen tavoitteena Kolkonlahden autiot hiekkarannat. Tie on jokseenkin haastava, ja täällä sattuiinkin sitten reissun ensimmäinen kaato pehmeällä hiekalla. Nopeus pieni, eikä vaurioita. Olisi voinut sattua kenelle tahansa, mutta oli hyvä varoitus meille kaikille mukana olevista riskeistä. Täältä jatkoimme Kylmä-

luoman retkeilyalueella ja yhteen reissumme kohokohdista. Alue tarjoaa parhaimmillaan upeita luonnonnähtävyyksiä ja monelle ainutkertaisia kokemuksia, suuri kiitos tästä ja loistavista vinkeistä Metsähallituksen Koillismaan alueen erätarkastajalle Jani Suualle! Motoristi hänkin.

Kylmäluoman alueelta ajoimme Taivalkoskelle ja takaisin Isokumpuun ja siellä saksalaisten vankityövoimalla rakennuttamalle kenttäradalle. Kenttäradan uhrien muistokivi ja radanvarren hautausmaat kertoivat edelleen omaa korutonta historiaansa. Isokummusta ajoimme kenttäradan pohjaa Koitjärven tasalle. Täältä siirryimme Koitilan kautta Soiperosen harjualueelle, mikä on luonnonsuojelualueutta pääosaltaan. Hienot maisemat ja ajourat vain jatkuivat. Soiperosen rannalla nautimme iltapäiväkahvit ja perinteiset nuotiomakkarat. Tästäkin täytyy todeta, että ei niin syrjään mene ettei joku tuttu sinnekin ilmaannu! Nytkin oli tuttuja Satakunnan suunnalta.

Soiperosen harjualueelta ajelimme Syöteen kansallispuiston osien läpi Pyhitystunturin kiertäen Sirniön ja Kuloharjun kautta takaisin kenttäradalle. Sirniön kylän pohjoispuolella on haastavaa vanha tietä, jos asfaltti käy liian tylsäksi ajaa. Kenttärata on pääosin hyvätasoista metsäautotietä, mutta sinne osuu kyllä haasteellisiakin pätkiä. Eniten haastetta löytyy Käsmän ja Penttilänvaaran alueella. Siellä sai rypeä, ja taisipas kastua Jussilla sukkakin ojan

Yöttömän Yön ritarit Suomulla ja samalla napapiirillä

ylityksessä. Toinen päivä ja taakse jäi jo tässä vaiheessa jo reilut 435 km sorateitä, erämaita ja lähihistoriaamme.

Jussi esitti Soiperoisen laavulla ajatuksen, jotta josko ajaisimme keskiviikon ja torstain välisenä yönä torstaille suunnitellun reitin. Perusteita oli monia, yhtenä torstaille luvattu sadesää, mutta myös rallin henkeen liittyvän yöttömän yön auringon näkeminen.

Ajatusta piti kyllä hetken miettiä, mutta kun jokainen tuntui olevan halukas lähtemään, niin mikäs siinä sitten. Sovimme, että illalla levätään hieman, ja startti on klo 23.00 suuntana Riisitunturin kansallispuisto ja edelleen Suomi.

Startti yöralliin läksi tasan klo 23. Siirryimme nopeaa Keski-Kitkan savisoratietä Posion puolelle ja Tolvan kylästä käännyim-

me Riisitunturin kansallispuiston ylittävälle haasteelliselle metsäautotielle. Samaa tietä ajoimme kaksi vuotta sitten ensimmäisen sorarallin alkajaisiksi. Riisitunturin jälkeen ajelimme reippaalla marssinopeudella kohti luoteesta killottavaa yöttömän yön auringkoa. Reittimme vei Jumiskon ja Uomanhalkaisijan kautta Kemijärven Räisälään ja sieltä edelleen Suomotunturille. Olin arvioinut, että olemme siellä yhden maissa yöllä ja aikaslailla minuutillien siellä silloin oltiin. Edellisenä kesänä emme onnistuneet mäkeen kiipeämään, mutta nyt ei olleet tietyt ja kaivinkoneen esteenä. Sanoisinko, että elämäni haasteellisin nousu ja etenkin lasku. Alastullessa sainkin sitten kirjata reissumme toisen kaadon. Kerrottakoon, että Suomu on 409 metriä korkea merenpinnasta, mutta sen rinnekorkeus on 255 metriä. Uskoisin, että tämä paikka ja kokemamme hetki keskiyöllä oli tämän rallin kaikinpuolinen huipentuma.

Suomulta meidän oli tarkoitus ajaa Räisälän lossin kautta Joutsijärvelle ja edelleen Kursun kautta kiertäen kohti Kuusamo. Lossi jäi väliin, kun se ei kuljekaakaan yöllä. Joutsijärvellä kävimme klo 02.30 tutustumassa itsepalveluperiaatteella toimivaan Salpa-linjan bunkkerimuseoon. Käymisen arvoinen paikka oli tämäkin. Joutsijärven ja Kursun välillä kävimme vielä rypemässä yhden vaaran yli, missä sattui reissumme

Soiperoisen laavulla

kolmas ja viimeinen kaato. Hidas ja ilmeisen vaaraton. Märkä multa ja muta ovat vaan niin liukkaita, etenkin uraisilla reiteillä. Varovasti pitää edetä. Kursun tunnettu leipomo oli arvatunkin neljän maissa aamulla vielä kiinni, joten ohitimme senkin. Eteläisessä Sallassa lähellä Aholanvaaraa (Hirvasvaara) on maailman kolmanneksi suurimmat hiidenkirnut, mutta ajankohdasta ja ilmeisesti väsymyksestä johtuen kuittasimme nekin ohiajolla. Paistelimme kuitenkin makkarat välipalaksi joskus viiden maissa, jotta jaksettaisiin ajaa Rukalle lepoon ja huoltamaan. Loppu reitistä oli kaikille vähän suorittamista, mutta yön saldoksi saatiin 306 kilometriä. Perillä olimme aamulla puoli seitsemän maissa. Yhteenvetona voisi summata, että ajoimme alle 48 tunnissa yli 1200 kilometriä eritasoisia sorateitä. Saavutus tämäkin.

Kun torstaina sitten heräiltiin, oli huollon aika. Ensin koneet ja sitten osallistujat. Ensi vuonna Yöttömän Yön Soraralli on tarkoitus ajaa hieman muunnellulla sapluunalla, joskin vielä samoilla seuduilla ja samaan aikaan heti juhannuksen jälkeisellä viikolla. Uutena juttuna voisi olla yksi pidempi yli yön reissu pohjoiseen tai luoteeseen, ja kolmantena päivänä ajaisimme Itä-Kuusamon kyläiteitä ja alueella kulkevaa Euroopan laajuisista sorareitistöä (TET). Tietysti pidämme edelleen yllä yllä kerhomme arvojen

”Totean sen edelleen, että täällä sen soralla ajon oppii, jos missä, ja se tulee kaiken muun lisäksi kaupanpäälle”

mukaista sinistä ritarihenkeä. Totean sen edelleen, että täällä sen soralla ajon oppii, jos missä, ja se tulee kaiken muun lisäksi kaupanpäälle. Rohkeasti mukaan, ei tarvitse olla juurikaa aikaisempaa kokemusta ja tämän voinee vahvistaa myös Finland 2:n pressa Erkki Kerola. Turvallisuus on myös etusijalla. Joten laittakaapas tapahtuma kalentereihinne jo nyt!

Kiitokset vielä kerran kaikille tapahtumaan osallistuneille sekä kaikille sen meille mahdollistaneille! 🙏

📍 Suomen musta rinne jää elämään muistoissamme

Kevätreissu ajettiin jo kahdeksannen kerran

Blue Knights Finland II suuntasi tänä keväänä itärajalle

Toukokuussa ajettiin taas Fin kakkosen perinteinen kevätreissu, nyt jo kahdeksas järjestyksessään. Perinteisesti ajankohta valitaan käytännön syistä toukokuun lopulle, ennen kesälomien alkua. Tänä vuonna oli matkaan lähdössä jopa 10 moottoripyörää, joista lopulta matkaan pääsi 9.

Tänä vuonna reissu oli päätetty suunnata itärajalle, ja majoitus oli järjestetty Imatralle. Liikkeelle lähdettiin Kokkolan poliisiaseman pihasta maanantai aamuna 20. pvvä toukokuuta. Kokkolasta lähtivät LeBe, Hannu, Jari, allekirjoittanut sekä palomiesvahvistuksemme Oka. Olimme päättäneet ajella Kannuksen kautta, josta seuraan liittyi Erkki P. ja Päiviö. Ennen Kannusta, Kälviällä letkaan liittyi Marko sekä presidenttimme Erkki.

Kohti Imatraa valtatie vierestä

Paikallistuntemuksen turvin Erkki P. lähti vetämään seuruetamme valtateiden ”vierestä” ja jälleen kerran saimme ihastella lähikuntiemme maisemia reitillä, jota ainaakaan minä en ole ennen ajanut. Keli oli optimaalinen, pilvipoutainen. Kinulaa tullessamme jouduimme kuitenkin turvautumaan sadeasuihin. Vähäinen sade

ei kuitenkaan meitä lannistanut, vaan enemmän harmitti, kun välillä piskotteli eikä ”oikeaa” asustetta oikein tahtonut löytyä. Illalla saavuimme Imatralle, paikallisen kylpylän kauniisiin maisemiin. Matkasta väsyneinä oli mukava päästä saunan lauteille jutustelemaan ja ”parantaan maailmaa”. Tiistiaamuna nautimme hotellin aamupalan ja vatsat täynnä suuntasimme kohti Nuijamaan raja-asemaa, jonne oli sovittu vierailu puolen päivän jälkeen. Meidät otti vastaan rajan partio Pasi Hämäläisen johdolla ja heti alkuun selvisi, että Pasi on Blue Knights Finland ykkösen jäsen. Rajan partio kertoi hieman niin alueen historiasta kuin nykytilanteestakin. Meidät saatettiin vanhalle rajanylityspaikalle, jossa me yritimme yllyttää Lebeä juoksemaan kierrosvenäjän puolella olevan vanhan vartiokopin ympäri, mutta onneksi ei LeBe ihan niin yllytyshullu ole. Kokonaisuudessaan, vierailumme oli kiinnostava, sillä Pohjanmaalla meillä on kyllä valtionraja Ruotsin kanssa jossain kohtaa merta, mutta sitä ei voi millään mittakaavalla verrata rajaan Venäjän kanssa. Arvostukseni Rajavartiolaitoksen virkaveljiä kohtaan nousi entisestään.

Reissu ilman kömmellyksiä

Mielenkiintoisen visiitin jälkeen osa seurueestamme palasi majoitustiloihin katso-

maan jääkiekkoa ja osa suuntasi Lappeenrannan torille. Torilta ajoimme Hämäläisen vierailun yhteydessä suosittelemaa reittiä mm. Konnunsuon kautta takaisin majoituspaikkaamme.

Keskiviikkoamuna aamupalan jälkeen pakkasimme pyörät ja porukka erosi. Eri näisten kiireiden ja asioiden hoitojen takia osa ajoi suorinta tietä Keski-Pohjanmaalle, yksi Turkuun ja Jari päätti käydä Lahden moottoripyörämuseon kautta. Itse ajoin suurimman porukan mukana suoraan kotiin, mutta jo matkalla alkoi harmittaa, että olisi pitänyt mennä Jarin matkassa Lahden kautta, kun kerran ”kulmilla” oltiin. Ehkä seuraavan kerran sitten.

Matkasta jäi jälleen kerran mukavia muistoja, vaikkei mitään erikoista tapahtunutkaan. Onhan niitä kömmellyksiäkin ollut vuosien varrella. Milloin ollaan etsitty Lapin viimeistä myynnissä olevaa kännykää, milloin rengasrikko, milloin polttoaine on päässyt loppumaan. Mielestäni pienet vastoinkäymiset kuuluvat moottoripyöräilyn suolaan, mutta väliin pitää mahtua niitäkin reissuja, kun ei mitään ongelmia ole. Lopuksi osoitan kiitokseni niin osallistujille kuin Nuijamaan rajavartioasemallekin ja varsinkin partiolle, joka suostui meidät vastaanottamaan. Ensimmäisen reissukin on jo suunnitteilla, tai ainakin suunta on alustavasti päätetty. 🇫🇮

📷 Kevätreissun yhdeksän osallistujaa kasassa

Blue Knights –tuotteet sinisille Veljille ja Sisarille

Muistatthan, että tuotetilauksia vastaanotetaan tuttuun tapaan nettisivujen kautta taikka suoraan Director III:lta. Kesän kuumia tuotteita ovat muun muassa:

Blue Knights Finland – kerhoviiri, materiaalina 115 g Jetmesh -100% polyesterilippuneulos. Koko 400 x 50 cm joka on parhaimmillaan alle 9 m salossa. Ympäriomeltu kaksineulakoneella, yläpäässä vahva keppi ja lippunaru varustettuna pikaliittimellä. Digitaalinen läpipainatus.

Hinta ainoastaan 60 euroa.

Lippis (Blue Knights Finland I) Urban-camo tai Pinkcamo – väreissä, **hintaa 10 euroa.**

Ritaritähti, umpihopeaa (925), paino n. 20 g, keskellä tuttu kypärä, halkaisija 45 mm, lujat 2 x 15 mm jenkata-pit. Tähteen tulee järjestysnumero ja nimikaiverrus, **hintaa 90€ + lähetyskulut**, toimitusaika viikko-kaks.

HUOM! Muistutus, kerho vuokraa telttoja jäsenien omiin / perhetapahtumiin, tiedustelut hallitukselta. Vuokra määräytyy pörstän ja verotietojen mukaan. ;)

Muistamiset

Tänä vuonna pyöreitä merkkipäiviä juhlivat:

Blue Knights onnittelee lämpimästi!

Puuttuvatko tietosi tästä? Jos tietojasi puuttuu kerhon rekisteristä, myöskään merkkipäivät eivät välttämättä tule mainituiksi.

Muistathan, että voit itse päivittää tietosi kerhon verkkosivuilla helposti! Näin varmistat, että myös lehti tulee oikeaan osoitteeseen.

Suruviestit

Tapahtumakalenteri 2019

HEINÄKUU

13.-14.7.2019 Päijänteen ympäriajo piki-teitä pitkin (myös sora-optio halukkaille). Tarkoitus olisi kiertää Päijänne ympäri rennolla aikataululla. Mukaan saa lähteä ja poistua missä kohtaa kierrosta vain. Tarkemmat tiedot kerhon verkkosivuilla. Järjestää BKFI.

Maailman halvin kokoontumisajo 2019 Kärkölässä tai Nokialla. Ajankohta mahdollisesti arkena. Päivämäärä riippuu yllätysvieraasta. Jo viidennen kerran järjestettävä mini-mega -tapahtuma, jossa rahanmenon sijaan tienaat rahan. Telta-/lattiamaajoitus. Perinteinen yllätysvieras yritetään houkutella mukaan. Järjestää BKFI.

ELOKUU

2.-4.8.2019 Nordic Möte. Hotel Hadeland, Norja. Kutsu tapahtumaan kerhon verkkosivuilla. Jos olet kiinnostunut osallistumisesta, lisätietoa mahdollisesta "pakettimatkast" porukalla kerhon keskustelupalstalla. Tutustu ajoissa ja ilmoittaudu mukaan!

10.8.2019 Finntriathlon Tahko. Triathlonin SM-kilpailut Tahkolla, täysmatka. Tarkoitus osallistua talkoohenkisesti muun muassa triathlonuomareiden ja kameramiehien kuljettamiseen moottoripyörillä kilpailun pyöräilyosuuden ajan. Tapahtuman varmistuessa lisätietoa verkkosivuilla.

16.-18.8.2019 Kansainvälinen kesätapahtuma International Meeting kylpylähotelli Kivitiipussa Lappajärvellä. Järjestäjänä on ensimmäistä kertaa BKFI. Lisätietoa ja tapahtumaflyer kerhon verkkosivuilla.

SYYSKU

Vielä on kesää jäljellä 2019 järjestetään syyskuun aikana jossakin lännen suunnalla. Seuraa verkkosivuja. Järjestäjänä BKFI.

LOKAKUU

Kauden lopetus. Perinteiseen tapaan päättämme tämänkin ajokauden jossakin päin Suomea.

MARRASKUU

Syyskokous

Pikkujoulut 16.-17.11. Linnahotelli Hartolassa. Lisätietoa myöhemmin.

JOULUKUU

Ei vielä tapahtumia

Kauden aikana järjestetään muitakin pienempiä tapahtumia ja ilta-ajeluja. Paikalliset aktiiviset Blue Knight -jäsenemme ja ankkurimiehemme hoitavat näitä tapahtumia, seuraa verkkosivuja, Facebookia ja muita viestikanavia. Järjestäjinä BKFI ja BKFI.

 Kuva Timi Tikkanen

Tulipa hankittua... Blackview BV9500

Teksti ja kuvat:
Jari Jäske DIII

Blackview BV9500 IP68- sekä IP69K-luokiteltu huippupuhelin (veden-, iskun-, paineen ja pölynkestävyyttä korkeimmassa luokassa), täyttää myös MIL-STD-810G* -vaatimukset. Puhelimessa on huima 10 000mAh akku joka mahdollistaa todella pitkän toiminta-ajan. Puhelin on varsin miehekäs, painoa värkillä on melkoiset 365 g joka tuntuu puhuessa, iso koko 165 x 81,8 mm takaa katu-uskottavuuden. Ensituntuma on loistava, tämä on just mun käyttöön; metsätöihin, hikilenkille taskuun, sateeseen, pakkaseen, koiran suuhun ja tietenkin moottoripyöräilyyn, mutta sen kokee vasta kesällä.

Tekniset tiedot:

Android 8.1 Oreo -käyttöjärjestelmä
5,7" Full HD-näyttö 2160x1080p, 18:9, Corning Gorilla Glass
Helio P23 prosessori
4GB RAM, sisäinen tallennustila 64GB
Micro-SD Max 64GB -muistikorttipaikka
Nano-SIM 2 paikkaa
WiFi 802.11 b/g/n/ 2.4GHz/5GHz, Bluetooth 4.1
GPS/AGPS/GLONASS, OTG, NFC
Langaton latausmahdollisuus
Sormenjälkitunnistin
USB Type-C -, Micro-SD-muistikortti – ja Dual sim -liitännät
Peruspaketissa on Blackview BV9500 älypuhelin, laturi, näytönsuoja,
SIM-neula, USB Type-C johto

Hinta: 339€
Ostopaikka: E-ville.com Mäntsälä

Sony IMX298 CMOS -kamera:
16MP + 16MP tuplakamera, 13MP
etukamera, Full HD videokuvaus

Gyroskooppi, geomagneettinen anturi, kompassi ym....

*MIL-STD-810G on Yhdysvaltain armeijan kehittämän testiohjelman perusteella tehty luokitus. Luokitus koostuu useasta eri ympäristökokeesta, jotka osoittavat luokituksen saaneen laitteen kestävän työmaan olosuhteet. Luokitukset kehiteltiin erityisesti sotilaslaitteiston testaamiseen, mutta niitä käytetään nykyään laajalti sekä sotilas- että siviilituotteita kuten mobiilitietokoneita testattaessa.